

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának
végzése**

Az ügy száma: Jpe.II.60.016/2025/8.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Kálóczi, Petrovics és Marofka Ügyvédi Iroda
(a felperes képviselőjének címe;
eljáró ügyvéd: Dr. Petrovics Bálint)

Az alperes: az alperes neve
(az alperes címe)

Az alperes képviselője: Újvári és Báji-Patay Ügyvédi Iroda
(az alperes képviselőjének címe
eljáró ügyvéd: Dr. Pirtyák Zoltán)

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A jogegységi panaszt benyújtó fél: a felperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma: Pfv.20.813/2024/2. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a jogegységi panasz eljárást megszünteti.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje és az alperes által kötött deviza alapú kölcsönszerződést a felperes jogelődje 2009. június 25-én azonnali hatállyal felmondta, majd 2010. szeptember 3-án felmondta az azonnali hatályú felmondást követően létrejött részletfizetési megállapodást is. A felmondás időpontjában az alperes tartozásának összege 2.667.212 forint volt.

[2] A felperes és jogelődje között 2012. július 27-én engedményezési szerződés jött létre, az erről szóló értesítést az alperes átvette.

[3] A felperes az alperessel szemben fennálló követelése egy részére vonatkozóan fizetési meghagyás kibocsátását kérte, amely 2016. december 6-án jogerőre emelkedett.

[4] A felperes az ezt követően előterjesztett keresetében a jogerős fizetési meghagyással nem érvényesített 2.501.212 forint tőke és kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet – elévülés, illetve a kölcsönszerződés érvénytelensége miatt – elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság – megismételt eljárásban – az elsőfokú bíróság ítéletét azonos indokok alapján helybenhagyta.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 327. § (1) bekezdését, a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, a Pp. 360. § (1) bekezdését, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/D. § (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltér a Kúria Pfv.22.146/2017/8. számú, Jpe.II.60.054/2022/14. számú, Pfv.21.290/2022/3. számú és Pfv.20.039/2012/4. számú határozataitól.

[7] A Kúria a Pfv.20.813/2024/2. számú, támadott határozatával a felülvizsgálatot megtagadta. Megállapította, hogy a Pfv.20.039/2012/4. számú határozat a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) nem lett közzétéve, a Pfv.22.146/2017/8. számú határozat pedig a Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi hatályú határozat alapján kötelező erejüként nem hivatkozható. A felperesnek a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében foglalt további hivatkozásai kapcsán utalt arra, hogy a felperes egyező tartalmú kérelmei kapcsán a felülvizsgálatot a Pfv.20.536/2024/2. számú és a Pfv.20.339/2024/2. számú, a BHGY-ban közzétett végzésével megtagadta, azoktól nem kíván eltérni.

A jogegységi panasz és az ellenérdekű fél nyilatkozata

[8] A felperes (a továbbiakban: panaszos) a jogegységi panaszát a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére alapítva terjesztette elő. Hivatkozott arra, hogy a Kúria eljáró tanácsa jogkérdésben eltért a Jpe.II.60.054/2022/14. számú, Pfv.21.290/2022/3. számú, Pfv.20.039/2012/4. számú, Pfv.20.423/2024/2. számú, Pfv.20.348/2024/2., számú, Gfv.30.191/2022/2. számú, Jpe.I.60.002/2021/7. számú, Pfv.21.312/2020/3. számú, Pfv.21.294/2022/2. számú, Gfv.30.561/2022/2. számú, Gfv.30.562/2022/2. számú és Gfv.30.042/2023/2. számú határozatoktól. Álláspontja szerint a jelen perben eldöntendő jogkérdés azonos a Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatban eldöntött jogkérdéssel, amely szerint a hatálytalan keresetlevél írásbeli felszólításként a régi Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján megszakítja az elévülést.

[9] Az alperes kérte a támadott végzés „hatályban tartását” és az ügyvédi munkadíjának mérlegeléssel történő megállapítását. Hivatkozott arra, hogy a jogerős fizetési meghagyás a jelen eljárásban érvényesített követelés vonatkozásában nem alkalmas az elévülés megszakítására.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

[10] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa megállapította, hogy a jogegységi panasz tartalmazta a Bszi. 41/C. § (3) bekezdésében foglalt tartalmi követelményeket és az megfelelt a beadványokra vonatkozó általános szabályoknak. A panaszos jogkérdésben való eltérésre hivatkozott, jogegységi panaszát a Bszi. 41/B. § (1) és (2) bekezdésére utalva terjesztette elő és hivatkozott a BHGY-ban közzétett határozatokra is. A panaszos által hivatkozott határozatok közül a Pfv.20.423/2024/2. számú, Pfv.20.348/2024/2. számú, Pfv.20.039/2012/4. számú, valamint Gfv.30.042/2023/2. számú határozatok nem BHGY-ban közzétett határozatok.

[11] A panaszosnak a jelen üggyel azonos jogkérdésben előterjesztett több jogegységi panaszát a Kúria érdemben elbírálta (Jpe.II.60.042/2024/7., Jpe.II.60.052/2024/8., Jpe.II.60.054/2024/8., Jpe.II.60.058/2024/8., Jpe.II.60.014/2025/10.) figyelemmel arra, hogy a panaszos azokat részben eltérő referenciahatározatokra hivatkozva terjesztette elő. A Jogegységi Panasz Tanács e határozataiban rámutatott arra, hogy az ügyek eldöntése szempontjából valóban releváns jogkérdésben a Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi hatályú határozatában foglalt állást, nem pedig a Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozatban, és a bíróságokra nézve kötelező jogértelmezésként megállapította, hogy az azonos jogi alapon nyugvó, korábban perben vagy fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesített további követelés elévülését a korábbi részkövetelésre irányuló

igényérvényesítés nem szakítja meg. Úgy rendelkezett, hogy a jogegységi hatályú határozatban foglalt e megállapítástól eltérő tartalmú határozatok kötelező erejüként nem hivatkozhatók.

[12] A jelen ügyben a panaszos által hivatkozott és a BHGY-ban közzétett referenciahatározatok mindegyikéről megállapítható, hogy azokkal kapcsolatban a Jogegységi Panasz Tanács a fent hivatkozott hasonló tartalmú ügyekben már kifejtette az álláspontját a jelen jogegységi panasz befogadását követően.

[13] A jelen eljárásban megjelölt, BHGY-ban közzétett referenciahatározatok közül a Jpe.II.60.054/2022/14. számú jogegységi hatályú határozat tárgya volt többek között a Jpe.II.60.042/2024. számon, a Pfv.21.290/2022/3. számú döntés a Jpe.II.60.058/2024. számon, a Gfv.30.191/2022/2. számú döntés pedig a Jpe.II.60.052/2024. számon lefolytatott jogegységi panasz eljárásnak.

[14] Az ügyszakosság kérdéskörét érintően a Jogegységi Panasz Tanács a Jpe.II.60.002/2021/7. számú referenciahatározattal összefüggésben a Jpe.II.60.014/2025/10. számú határozatában, a Pfv.21.312/2020/3. számú, Pfv.21.294/2022/2. számú, Gfv.30.561/2022/2. számú, valamint Gfv.30.562/2022/2. számú referenciahatározatokkal kapcsolatban pedig a Jpe.II.60.042/2024/7. számú határozatában fejtette ki az álláspontját.

[15] Tekintettel arra, hogy a Kúria ugyanazt a jogkérdést azonos referenciahatározatokra történő hivatkozás mellett már elbírált, a jogegységi panasz előterjesztése okafogyottá vált, így a Jogegységi Panasz Tanács az eljárást a Bszi. 41/C. § (10) bekezdés e) pontja alapján hivatalból megszüntette.

Elvi tartalom

[16] A Jogegységi Panasz Tanács nem bírálja el érdemben a jogegységi panaszt, ha az eljárása során felmerülő jogkérdésben – a panaszban megjelölt referenciahatározatokra hivatkozás mellett – korábban már érdemben döntött.

Záró rész

[17] A Jogegységi Panasz Tanács nem bírálta el érdemben a jogegységi panaszt, ezért az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelő alkalmazásával illetékmentes. A jogegységi panaszt benyújtó felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel a jogegységi panasz benyújtásával egyidejűleg megfizetett 250.121 (kétszázötvenezer-egyszázhuszonegy) forint illeték visszatérítését kérheti.

[18] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti; a felszámítás módját a Pp. 81. § (2) bekezdése határozza meg. Tekintettel arra, hogy az alperes részéről e jogszabályi rendelkezésnek megfelelő felszámítás nem történt, a Kúria az eljárási költség megállapítását mellőzte.

[19] A végzés ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2025. november 10.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Suba Ildikó s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályozott Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró helyett, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr.

Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró